

Dit bulletin bestaat uit 4 blz.

Bulletin no. 49 dd. 22-8-1969

=====

Persbericht
8-8-1969

Maagdenhuis-film moet tot acties aanzetten

In september a.s. hoopt het zich noemende Kollektief Maagdenhuisfilm te kunnen beginnen met de distributie van een film, die is samengesteld uit opnamen, gemaakt tijdens de bezetting van het Maagdenhuis. De opnamen zijn afkomstig van mensen van de Filmakademie en de Cineclub Amsterdam. Deze groep wil met de film niet alleen informatie geven, maar ook stimuleren tot directe politieke actie. Het is de bedoeling de film te vertonen op scholen, in buurthuizen, fabrieken, cantines en op universiteiten. "De mensen, die aan de productie hebben gewerkt, en anderen die bij de bezetting betrokken waren, zullen met de film meegaan om vragen te beantwoorden, een concrete discussie over de situatie van de aanwezigen te stimuleren en om tot actie aan te zetten", aldus het persbericht.

De Waarheid
5-8-1969

Oprichting Maagdenhuiscomité

Op 5 augustus is de oprichting bekend gemaakt van een comité dat zich wil gaan inzetten voor het ongedaan maken van de straffen die zijn opgelegd aan de bezetters van het Maagdenhuis. Het comité wil gelden inzamelen ter bekostiging van de verdediging van de veroordeelden in hoger beroep en in advertenties uiting geven aan de ernstige veront- rusting over het justitie-optreden na de bezetting. Van het comité maken deel uit hoogleraren en leden van de wetenschappelijke staf van de Universiteit van Amsterdam, bedrijfsarbeiders, studenten en kunstenaars, in totaal 43 personen.

Opm.1. Ongeveer 10 van hen zijn lid van de CPN;

Bericht van
20-8-1969

Tijdens een op 19 augustus j.l. gehouden bijeenkomst van dit comité zou besloten zijn, in de procedures voor het Hof één zaak helemaal uit te werken, met een overmaat aan juridische bijstand en materiaal. (De eerste zaken, ondermeer die van Ton Regtien, zullen waarschijnlijk op 4 september a.s. door het Amsterdamse gerechtshof worden behandeld).

Persbericht
8-8-1969

Aantal organisaties noemt vonnis in zaak SJ-secretaris "politieke justitie"

In een communiqué delen de PSP, de SVB, Sociale Academies, Studentenraad VU (SRVU) en SJ mee, dat volgens hen uit de in hoger beroep aan de secretaris van het SJ-district Amsterdam opgelegde straf blijkt dat er sprake is van politieke justitie zoals ook gebleken is uit de Maagdenhuisprocessen.

Berichten van
15 en 19-8-1969

Activiteit op 23 augustus a.s. in Amsterdam

Vernomen werd dat op zaterdag 23 augustus a.s. na de sluiting van de jongerensociëteit "Fantasio" (dat verbouwd zal worden om daarna meditatiecentrum "De Kosmos" te gaan heten), op de Dam in Amsterdam onder auspiciën van de SVB, de SJ en de Maatschappij tot redding van de Maatschappij, een manifestatie zal worden georganiseerd. Het zou hier een soort happening betreffen gericht tegen de autoriteiten. Ook zou er een fictieve brief van burgemeester Samkalden worden voorgelezen. Volgens een ander bericht zou hiervan een provocerende actie willen maken gericht tegen het "ophalen" van Dam-slapers, waarbij de deelnemers zich mogelijk zullen tooien met gele sterretjes. De SJ zou daarmee evenwel niets te maken willen hebben.

2. De Maatschappij tot redding van de Maatschappij is opgericht door bezoekers van "Fantasio". Zij liet van zich horen inzake het wetsontwerp over het voorarrest.

Bericht van
begin aug. '69

Discussie over het al dan niet voortbestaan van de SVB

Tijdens een begin augustus in Nijmegen gehouden bijeenkomst van de NSR bleek , voorzitter van het NSR-bestuur, van mening te zijn dat de SVB in feite niet meer bestond. Dat gold ook voor de Raad van Vijftig (=NSR). Als oplossing voor de ontstane impasse zag hij het instellen van een "praatdag" (eens per maand), waar actuele onderwerpen zouden moeten worden besproken en waaraan de grondraadsbesturen en activisten rond deze besturen, zouden kunnen deelnemen. Volgens was n.l. gebleken dat in de meeste universiteitssteden de grondraadsbesturen de actiekernen vormden.

Op deze bijeenkomst kwamen ook de studentenpublicaties hier te lande aan de orde. Sinds enige weken verschijnt er wekelijks een bundel NSR-stukken, die worden toegezonden aan NSR-bestuursleden en medewerkers. Aangezien op die manier slechts een kleine kring personen daarvan kennis kan nemen, wil men vanaf september een tweewekelijks periodiek gaan uitgeven, waarop iedere student zich kan abonneren. In dit periodiek zou dan nieuws worden gegeven over de universitaire wereld, het onderwijsfront, de te voeren acties en nieuws uit het buitenland.

Het zou de bedoeling zijn dat "Student" blijft verschijnen in zijn huidige vorm, zij het dat ook het NSR-bestuur daarin zijn mening naar voren kan brengen. Men is van plan wat agressiever te gaan schrijven en wil dit bereiken door de tot nu toe onafhankelijke redactie om te vormen tot een redactie van NSR-mensen. Ook de SVB-publicatie "Demokrater" blijft bestaan. Daarnaast zal evenwel door de SVB in samenwerking met Politeia een soort kaderblad worden uitgegeven, mogelijk onder de naam "Revolte". Het zal vier- tot zesmaal per jaar gaan verschijnen.

Acties:

1. In het najaar zal actie worden gevoerd ter propagering van de dienstweigering.
Opm.: Zie ook de activiteiten rond de Vredesweek en de NSR-actie tegen de NAVO (bulletin no.46 dd. 4-7-1969).
2. Eind augustus/begin september zal de "aanval" worden geopend op de Nota Veringa.

Bericht van
half juni '69

Raad van Vijftig NSR

In verband met het niet meer functioneren van de Raad van Vijftig is een voorstel van het NSR-bestuur op een recent gehouden bijeenkomst van vertegenwoordigers van grondraadsbesturen aangenomen, waarin dit bestuur gemachtigd wordt om met de grondraadsbesturen te komen tot een regeling van periodiek overleg. De uitslagen daarvan zijn voor het NSR-bestuur bindend. Aan de hand van deze resultaten moet een statutenwijziging worden voorbereid, krachtens welke de Raad van Vijftig plaats moet ruimen voor dit periodieke overleg. Een en ander zou in september a.s. zijn beslag kunnen krijgen.

Bericht van
begin augustus
1969

Relatie studentenoppositie-onderwijsfront

Bericht van
half juni '69

De NSR zou van plan zijn zich in de naaste toekomst te gaan bezighouden met de relatie van de studentenoppositie tot het onderwijsfront. Gedacht wordt daarbij aan de vorming van actiekernen per regio (als uitvloeisel van de publicatie van "Ha, die Meester"), gevolgd door het organiseren van streekcongressen inzake het onderwijsfront in september-oktober. Ook zou een brochure geschreven moeten worden over de onderwijspolitiek inzake het secundair onderwijs.

Kritiek van scholieren op acties van leraren

Persbericht
21-8-1969

Naar aanleiding van de activiteiten van de Raad van Leraren bij het VWO/HAVO, hebben enkele groepen van kritische scholieren kritiek geuit op de acties van leraren. Met name de actie van leraren van het Twickel college wordt veroordeeld vanwege de autoritaire opzet. De leraren vragen alleen om beter overleg tussen leraren en regering, maar de kritische scholieren willen verder gaan en vragen om overlegorganen waarin leraren, leerlingen en personeel zitting hebben. Zij missen in de lerarenprotesten wezenlijke kritiek op de Mammoetwet en eisen afschaffing van het cijfer- en examensysteem. Wanneer de leraren op 26 augustus in Utrecht mochten besluiten om tot "staking" over te gaan, zullen de kritische scholieren deze staking aangrijpen om fundamentele onderwijsvernieuwingen te propageren.

Situatie in Utrecht

Bericht van
begin augustus
1969

Verwacht wordt, dat begin september gestart zal worden met een actie rond de universiteit waarin ook de eerstejaars studenten zullen worden betrokken.

Utrechtse studenten houden eigen voorlichtingsdagen

Persbericht
8-1969

De Utrechtse Studenten Faculteiten organiseren van 21 tot en met 23 augustus eigen voorlichtingsdagen, die een tegenwicht moeten vormen tegen de officiële oriënteringsdagen die de universiteit organiseert. In het USF-centrum zal gestreefd worden naar een "bewust kritische opstelling" van de aankomende student. Het thema van deze voorlichting (experimenteer-universiteit) zal worden uitgewerkt in discussies, toneel spel en vrije expressie.

Situatie in Tilburg

Bericht van
juli 1969

Volgens nog onbevestigde berichten zou het "Links Front" in Tilburg eind augustus- begin september een "stunt" willen uithalen. Daarbij zou gedacht worden aan een tijdelijke (gedurende een week) bezetting van de hogeschool. Gebleken is, dat - althans in de eerste dagen - voor een voor 18 tot 29 augustus georganiseerd seminar weinig belangstelling bestond. Onderwerp: "Ontwikkelingen van het socialisme van de laatste 150 jaar". Op de eerste dag waren er 25 belangstellenden, welk aantal op de tweede dag daalde tot 15. Slechts 3 van hen kwamen niet uit Tilburg.

Zomeruniversiteit in Nijmegen niet geslaagd

Bericht van
20-8-1969

Vernomen is dat de zomeruniversiteit in Nijmegen, aldaar georganiseerd van 15 juli tot en met 22 augustus (zie ook bulletin no. 47 dd. 11-7-1969), geen succes is geweest. Alleen het seminar over "Seks en maatschappij" zou tot redelijke resultaten geleid hebben. Een seminar over het politieke karakter van de rechtspraak (15 tot 22 augustus) zou zelfs de "mist zijn ingegaan".

Rotterdamse studenten kritiseren universiteitsrapport

De Waarheid
15-8-1969

De Algemene Rotterdamse Studentenvereniging heeft een verklaring uitgegeven waarin bezwaar wordt gemaakt tegen een rapport, dat kortgeleden is opgesteld door de zgn. Commissie Universiteit Rotterdam. Daarin wordt gezegd dat dit rapport doelt op een bestendiging van de bestaande machtsverhoudingen binnen de universiteit en dat geen ernst wordt gemaakt met de democratisering. Aangekondigd wordt dat een driedaagse bijeenkomst zal worden gehouden, waarop door studenten, het technisch-administratieve personeel, hoogleraren en curatoren zal worden gediscussieerd over de organisatie- en bestuursvorm van de universiteit.

Internationale actie tegen de justitie?

"Justiz-Info"

In een artikel in "Justiz-Info" van de Republikanische Hilfe in Frankfurt, van welke uitgave slechts enkele exemplaren in een Amsterdamse boekhandel verkocht werden, wordt onder de titel "Amsterdam 620" aandacht besteed aan de recente Maagdenhuisprocessen. Volgens dit artikel kwam het in Amsterdam pas na de eerste veroordelingen, o.a. die van Regtien, tot spontane acties. De opstand ging evenwel net zo snel in rook op als die tegen het inzetten van de politie bij de ontruiming van het Maagdenhuis. Datgene wat de machthebbers wensten, gebeurde: de volledige demoralisatie van de Amsterdamse linkse elementen. De schrijver stelt, dat deze gang van zaken voor hem en de zijnen de volgende consequenties heeft:

- 1e. de noodzaak van het ontleden van de processen tegen buitenlandse revolutionaire bewegingen die zich in dezelfde situatie bevinden, b.v. in Nederland, Engeland en Frankrijk;
- 2e. het beginnen van discussies met deze groepen over de vraag hoe deze processen in de politieke, offensieve strategie betrokken kunnen worden;
- 3e. het doorgeven van de theoretische en praktische conclusies, die in het kader van de anti-justitie-campagne in West-Duitsland tot nu toe ontwikkeld zijn.

Het artikel besluit, dat tegenover de uniforme vervolging van de justitie in alle landen (zoals ook weer in Amsterdam gebleken is), op lange termijn een uniforme strategie van de onderdrukte groepen gesteld moet worden. De voorbereiding van een internationaal justitiecongres zou daartoe mogelijkheden bieden.

Opm. 1. 620 slaat op het aantal studenten dat terecht moest staan;

Bijlage: Artikel "Amsterdam 620"

Overdruk van het artikel in "Justiz-Info" van de Republikanische Hilfe in Frankfurt, waarover reeds in bulletin no.49 dd. 22 augustus 1969 (pag.4) is bericht.

De aandacht wordt overigens gevestigd op enkele schromelijke overdrijvingen in dit artikel (blz. 2 onderaan, blz. 3 bovenaan!).

AMSTERDAM 620

Am 12. juni begann in Amsterdam ein Prozess, der eher der Phantasie von Nazirichtern entsprungen sein könnte als den biederen Köpfen niederländischer Minister. In einem Massenschnellverfahren sollten 620 Studenten in 10 Tagen abgeurteilt werden. Das bedeutet, daß alle 5 min. ein Urteil ergangen wäre. Grund des Prozesses war die Besetzung des Verwaltungsgebäudes der Universität Mitte Mai, mit der die Selbstbestimmungsforderung "one man, one vote" in allen universitären Gremien durchgesetzt werden sollte. Die Besetzung hat zu einer umfassenden Solidarisierung in der Amsterdamer Bevölkerung mit den Studenten geführt, die in der Lage waren mittels eines installierten Senders ihr Anliegen klarzustellen. In 15 Betrieben kam es zu längeren Solidaritätsstreiks, die im wesentlichen von der Kommunistischen Partei organisiert worden waren. Die Bevölkerung verpflegte die Besatzer spontan, als über den Sender bekannt wurde, daß die Nahrungsmittel zu Ende gehen würden. Arbeiter bauten von der gegenüberliegenden Universitätsbibliothek eine Luftbrücke in das von der Polizei belagerte Gebäude, um die Verbindung mit den Studenten aufrechtzuerhalten. Nach viereinhalb Tagen stürmte die Polizei das Gebäude nach einem brutalem Tränengas- und Knüppelinsatz und verhaftete dort alle anwesenden Studenten. Die Tatsache der Verhaftung und der brutale Polizeieinsatz löste eine ungeheure moralische Empörung aus, die politisch nicht umgesetzt werden konnte, weil selbst der bewußtere Teil der Studenten lediglich die Unangemessenheit und Ungleichheit der angewendeten Mittel beanstandete, nicht aber die Reaktion des Staates prinzipiell einzuordnen verstand. Die Folge war, das die massenhafte Solidarisierung in keiner Weise organisatorisch umgesetzt werden konnte, da die Notwendigkeit einer längerfristigen Widerstandsperspektive aus diesem Verständnis politischer Auseinandersetzung nicht abzuleiten war. Dem schon nach einem Monat angesetzten Prozeß begegnete man demzufolge nicht auf der Ebene organisierbaren Widerstandes, sondern betrachtete ihn als Fortsetzung der Auseinandersetzung mit der Polizei, in dem ihnen, den Studenten, die Mittel des Kampfes von der Justiz durch Prozeßregeln vorgeschrieben waren. Ein eilends organisiertes Juristensyndikat liberaler Provenienz reproduzierte die typischen schleinschätzungen gegenüber der Justiz, in dem es sich auf die formalen Spielregeln des Prozesses vorbereitete, seine Funktionsbereich somit auf Rechtsschutz reduzierte. Der Glaube an die liberale unabhängige Justiz, die politisches Fehlverhalten als Kavaliersdelikt wertet und geringe Geldstrafen von ein paar Gulden

ausspricht, führte ausgehend von der juristischen Einschätzung zur Verkenning der Unterdrückungsmaschinerie und der daraus folgenden Praxis. Während in allen europäischen Staaten die Justiz ihre Repressionsmechanismen schrittweise eskaliert, scheint der Justizminister Hollands von seinen europäischen Kollegen bei den regelmäßig stattfindenden Meetings gelernt zu haben, die Gefährlichkeit studentischer Protestaktionen für etablierte Machtsysteme einzuschätzen und dementsprechend die politische Protestbewegung in ihrem Ansatz zu zerschlagen. Verließ sich die Bourgeoisie in Deutschland, Frankreich etc. im Anfang auf herkömmliche Integrationsmechanismen, politisches Verhalten als geringe Regelverstöße zu betrachten und abschreckend gegen einzelne Rädelsführer vorzugehen, so erkannte sie dann, daß die Unterdrückungsstrategien nicht zur gesellschaftlichen Pazifizierung des bewußten Teils der Studenten- und Arbeiterschaft führte. Die Herrschenden gingen dann dazu über erst vereinzelt dann massenhaft alle Demonstranten zu verhaften und abzuurteilen, deren sie habhaft werden konnte. Wie bislang in Europa in nicht bekanntem Ausmaße wurde genau diese Strategie schon bei den ersten umfangreichen Versuchen der Selbstorganisation in Amsterdam verfolgt. Diese Notwendigkeit ergab sich für die Herrschenden umso mehr, durch die breite Solidarisierung der Bevölkerung sich ein tatsächlich systemsprengender Ansatz zu realisieren schien. Zweifelsohne hatten die holländischen Genossen bezüglich dieses Prozesses nichts aus den Unterdrückungspraktiken anderer Länder vornehmlich der USA und der BRD gelernt. Es wurde weder diskutiert, welchen grundsätzlichen Stellenwert dieser Prozeß hat, der sich für die Betroffenen mehr als ein widriges Naturereignis darstellte, als ein systematischer Unterdrückungsversuch seitens der Herrschenden, noch wurde versucht Möglichkeiten zu entwickeln über das Geschehen am Gericht hinaus die Politisierung derer, die zumindest das Verständnis für die Aktion zeigten, voranzutreiben. Erst als es zu den ersten Verurteilungen kam - so insbesondere die Verurteilung des holländischen Studentenführers Tom Rektien zu 4 Monaten Gefängnis - kam es zu spontanen Aktionen, die auch den ursprünglichen Prozeßgegenstand, nämlich die Selbstbestimmungsversuche der Studentenschaft, wieder aufnahm. Aus dem Versuch ein universitäres Gebäude zu besetzen, um es zum Aktionszentrum zu machen, entwickelte sich eine Straßenschlacht, wie sie seit dem französischen Mai in Europa nicht mehr stattgefunden hatte. Erregt über die ersten Verurteilungen, die in ihrem Strafmaß über die Verurteilung zu ein paar Gulden hinausging, griffen die weitgehend pazifistisch eingestellten Amsterdamer Studenten zu Steinen, errichteten Barrikaden und legten teilweise

Brände in der Innenstadt. Die moralische Empörung jedoch verpuffte genauso schnell wie die Empörung über den Polizeieinsatz bei der Räumung des Verwaltungsgebäudes der Universität. In dem Augenblick, in dem erkannt wurde, daß durch solche Aktionen der Prozeß nicht aufzuhalten war, und die Verurteilungsmaschinerie reibungslos eiter- lief. Auf Grund dieses verkürzten politischen Ansatzes trat genau das ein, was die Herrschenden beabsichtigten: die vollständige Demoralisierung der Linken in Amsterdam. Für uns ergeben sich daraus Konsequenzen in zweierlei Hinsicht

- erstens die Aufarbeitung der Verfolgungssituation der ausländischen revolutionären Bewegung, die sich in einer vergleichbaren rechtlichen Situation befinden, so z.B. Holland, England, Frankreich etc.

- zweitens die Aufnahme der Diskussion mit diesen Gruppen darüber, inwieweit diese Prozesse in die politische offensive Strategie miteinbezogen werden

- drittens die Vermittlung der theoretischen und praktischen Ansätze, die im Rahmen der Justizkampagne in der BRD bisher gefunden und entwickelt worden sind.

Der vereinheitlichten Verfolgung durch die Justizmaschinerie in allen Ländern, wie das Amsterdamer Beispiel zeigt, muß langfristig eine Vereinheitlichung der Strategie der unterdrückten Gruppen in den betroffenen Ländern entgegengesetzt werden. Die Vorbereitung eines internationalen Justizkongresses könnte hier eine Möglichkeit sein, auch in der Vorbereitung auf diesen Kongreß die notwendigen Informationen auszutauschen und eine solche gemeinsame Perspektive zu entwickeln.
